

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 14276/2022
12.10.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Бисерке Живановић и Зорана Хацића, чланова већа, у извршном поступку извршног повериоца Фонд за развој Републике Србије са седиштем у Нишу, чији је пуномоћник Саша Недовић, адвокат из ..., против извршног дужника АА из ..., чији је пуномоћник Миодраг Игњатовић, адвокат из ..., ради намирења новчаног потраживања, одлучујући о ревизији извршног дужника изјављеној против решења Основног суда у Пироту Ипв (Ив) 10/22 од 12.07.2022. године, у седници већа одржаној 12.10.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији извршног дужника изјављеној против решења Основног суда у Пироту Ипв (Ив) 10/22 од 12.07.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија извршног дужника, изјављена против решења Основног суда у Пироту Ипв (Ив) 10/22 од 12.07.2022. године.

Образложење

Решењем о извршењу Основног суда у Пироту Иив бр.78/22 од 02.06.2022. године, одређено је, на предлог извршног повериоца, извршење на основу веродостојне исправе – менице, према извршном дужнику, ради наплате новчаног потраживања извршног повериоца у износу од 2.360.657,81 динар са законском затезном каматом од 27.05.2022. године, као дана подношења предлога за извршење, до коначне исплате, као и ради наплате трошкова извршног поступка по одмерењу суда, на целокупној имовини извршног дужника до намирења потраживања извршног повериоца и то преносом наплаћених новчаних средстава на рачун извршног повериоца. Одређено је да ће извршење спровести јавни извршитељ Саша Станковић из

Решењем Основног суда у Пироту Ипв (Ив) 10/22 од 12.07.2022. године, одбијен је као неоснован приговор извршног дужника изјављен 10.06.2022. године против решења о извршењу истог суда Иив бр.78/22 од 02.06.2022. године.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, извршни дужник је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. ЗПП.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП је прописано, да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у

интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Дакле, законом су изричито прописани додатни, посебни услови, под којима Врховни касациони суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП. Стога истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотри правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или потребе новог тумачења права. У конкретном случају, ревизијом се побија другостепена одлука којом је потврђено првостепено решење о извршењу, због погрешне примене материјалног права при одлучивању о застарелости потраживања извршног повериоца. По оцени Врховног касационог суда нису испуњени услови прописани чланом 404. став 1. ЗПП за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, јер се застарелост цени у зависности од чињеница сваког конкретног случаја у погледу доспелости обавезе, па с тим у вези ревидент указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, а то није разлог за посебну ревизију.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке, применом одредбе чл. 404 став 2. ЗПП- а.

Врховни касациони суд је испитао и дозвољеност ревизије у границама својих овлашћења, на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5, а у вези члана 420. став 1. ЗПП, па је утврдио да ревизија извршног дужника није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП је прописано да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде (став 2).

Одредбом члана 24. став 1. Закона о извршењу и обезбеђењу ("Сл. Гласник РС", бр.106/15 ...9/20-аутентично тумачење) прописано је да правни лекови у извршном поступку јесу жалба и приговор. Одредбом члана 27. истог закона прописано је да против правноснажног решења нису дозвољени ревизија нити понављање поступка.

Како се ревизијом као ванредним правним леком побија решење другостепеног суда донето у извршном поступку, а Законом о извршењу и обезбеђењу, као посебним законом, је прописано да против правноснажног решења у поступку извршења и обезбеђењу није дозвољена ревизија, то ревизија извршног дужника није дозвољена на основу одредбе члана 27. Закона о извршењу и обезбеђењу.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП, а у вези члана 39. ЗИО, одлучио као другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић**